

Lovforslag nr. L 80. Fremsat den 22. januar 1991 af Ebba Strange (SF), Pernille Frahm (SF) og Gert Petersen (SF)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om offentlige myndigheders registre

§ 1

I lov om offentlige myndigheders registre, jf. lovbekendtgørelse nr. 621 af 2. oktober 1987, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»Loven gælder for edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning, og som indeholder fortrolige personoplysninger. Bestemmelserne i kapitel 4 gælder dog alle personoplysninger i edb-registre, der føres for den offentlige forvaltning.

2. § 1, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Ved fortrolige personoplysninger forstås oplysninger, som ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolige, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde dem for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser.«

3. § 1, stk. 4 og 5, ophæves.

4. § 4, stk. 1 og 2, affattes således:

»Registre med oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. § 9, stk. 2, der føres for en statslig myndighed, må kun oprettes i henhold til godkendelse af vedkommende minister efter forhandling med finansministeren.

Stk. 2. Forinden et register, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. § 9, stk. 2, tages i brug, skal der af vedkommende minister eller den, han bemyndiger dertil, være fastsat særlige forskrifter om det pågældende registers opbygning og drift,

der opfylder bestemmelserne herom i kapitel 3-6.«

5. § 6, stk. 1 og 2, affattes således:

»Registre med oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. § 9, stk. 2, der føres for en kommunal myndighed, må kun oprettes i henhold til beslutning, der træffes i et møde af vedkommende kommunalbestyrelse.

Stk. 2. Forinden et register, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. § 9, stk. 2, tages i brug, skal der af kommunalbestyrelsen eller af vedkommende kommunale myndighed være fastsat særlige forskrifter om det pågældende registers opbygning og drift, der opfylder bestemmelserne herom i kapitel 3-6.«

6. § 7, stk. 1, affattes således:

»Tilslutning til et register eller et system af registre, der er indrettet med henblik på at kunne føres for kommunale myndigheder fra flere kommuner, og som indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. § 9, stk. 2, må kun finde sted, når registret er godkendt af finansministeren og denne eller efter dennes bestemmelse en anden minister har fastsat særlige forskrifter om det pågældende registers opbygning og drift, der opfylder bestemmelserne herom i kapitel 3-6.«

7. § 8, stk. 3 og 4, ophæves.

8. Efter § 8 indsættes i kapitel 2 som nye paragraffer:

»§ 8 a. De kommunale registeransvarlige myndigheder afgiver hvert år en beretning til

Registertilsynet om, hvilke registre der er oprettet det foregående år. Beretningen skal indeholde oplysninger om registrenes indhold, anvendelse og sikkerhed.

Stk. 2. Mindst én gang hvert fjerde år udarbejder de registeransvarlige kommunale myndigheder en plan for registre, der indeholder fortrolige personoplysninger. Planen skal indeholde en redegørelse for registrenes indhold, anvendelse og sikkerhed og retningslinjer for den kommende periode. Planen fremlægges til offentlig debat og senere vedtagelse af kommunalbestyrelsen.

§ 8 b. De statslige registeransvarlige myndigheder afgiver hvert år til finansministeren og Registertilsynet en beretning om, hvilke registre indeholdende fortrolige personoplysninger der er oprettet det foregående år, og hvilke registre der påtænkes oprettet. Beretningen skal indeholde oplysninger om registrenes indhold, anvendelse og sikkerhed.

Stk. 2. Mindst én gang hvert fjerde år afgiver regeringen en redegørelse til Folketinget om de statslige myndigheders registre.«

9. Efter § 9 indsættes som ny paragraf:

»§ 9 a. Fortrolige oplysninger, der er indsamlet med henblik på varetagelse af forskellige opgaver, skal registreres i adskilte registre.«

10. § 10 affattes således:

»§ 10. De registeransvarlige myndigheder skal inden 4 uger efter registreringen give meddelelse til den, der første gang optages i registret. Meddelelsen skal indeholde oplysning om den registreredes adgang til at få oplysninger fra registret efter bestemmelserne i §§ 13–15.«

11. § 13, stk. 1, affattes således:

»En registreret person har ret til at få meddelelse om de oplysninger, der er registreret om ham. En begæring herom skal angive det register eller det forvaltningsområde, der ønskes indsigt i. En begæring om registerindsigt skal besvares snarest muligt. Er begæringen ikke imødekommet eller afslået inden 10 dage efter, at den er modtaget af myndigheden, skal denne underrette den registrerede om grunden hertil samt om, hvornår der kan forventes besked.«

12. § 13, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Hvis en person, hvorom der er registreret oplysninger som nævnt i § 9, stk. 2, fremsætter begæring herom, skal den pågældende med mellemrum, der fastsættes ved bekendtgørelse fra justitsministeren eller i forskrifter for registret, have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham. Dette gælder dog kun, hvis den registrerede ikke på anden måde gøres bekendt med de registrerede oplysninger. Der kan fastsættes regler om betaling for meddelelser som nævnt i 1. pkt.«

13. § 13, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Det kan ved bekendtgørelse fra justitsministeren eller ved forskrifter for registret fastsættes, at den registrerede med nærmere fastsatte mellemrum skal have udskrift af de oplysninger, der er registreret om ham, eller at den registrerede skal kunne fremsætte begæring herom. Der kan fastsættes regler om betaling herfor.«

14. § 13, stk. 4, ophæves.

Stk. 5–7 bliver herefter stk. 4–6.

15. § 13, stk. 5 og 6, der bliver stk. 4 og 5, affattes således:

»Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til andres private interesser eller offentlige interesser. Gør sådanne hensyn sig kun gældende for en del af oplysningerne, skal den registrerede gøres bekendt med de øvrige oplysninger.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1–3 finder ikke anvendelse for registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag.«

16. I § 13, stk. 7, der bliver stk. 6, ændres »efter stk. 1 og 3–4« til: »efter stk. 1 og 3«.

17. § 14 affattes således:

»§ 14. Meddelelser i henhold til § 13 skal på forlangende gives skriftligt.«

18. I § 15 ændres »§ 13, stk. 1, 2, 4, 5 og 7« til: »§ 13, stk. 1, 2, 4 og 6«, og »§ 13, stk. 2, 3 og 6« ændres til: »§ 13, stk. 2, 3 og 5«.

19. § 17, stk. 1 og 2, affattes således:

»Andre fortrolige oplysninger end dem, der er nævnt i § 9, stk. 2, må ikke videregives til private personer og virksomheder m.v.

Stk. 2. Videregivelse af de i stk. 1 nævnte oplysninger kan dog ske i det omfang, der er nævnt i § 16.«

20. § 17, stk. 3 og 5, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

21. § 21, stk. 2, nr. 4, affattes således:

»4) videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller er nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver,«.

22. § 21, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Andre fortrolige oplysninger må ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde kun videregives til en offentlig myndighed, når det må antages, at oplysningen vil være af væsentlig betydning for myndighedens virksomhed eller for en afgørelse, myndigheden skal træffe, jf. dog § 9, stk. 1, 2. pkt.«

23. Efter § 21 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 6 a
Samkøring

§ 21 a. Registre med oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. § 9, stk. 2, må kun samkøres med henblik på statistiske eller videnskabelige formål.

Stk. 2. Registre med andre fortrolige oplysninger kan samkøres med henblik på offentlige myndigheders kontrol af enkeltpersoners økonomiske forpligtelser over for det offentlige. Samkøring må dog kun finde sted, hvis de kontrollerede inden oplysningernes afgivelse har fået meddelelse herom.«

24. Efter § 21 indsættes som nyt kapitel:

»Kapitel 6 b

Bekendtgørelser

§ 21 b. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om opbygningen, anvendelsen og sikkerheden ved forskellige typer registre.«

25. I § 28, stk. 2, udgår »§ 8, stk. 3,«.

26. I § 29, stk. 1, nr. 3, udgår »§ 17, stk. 5,«.

27. § 31 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1991.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Siden loven om offentlige myndigheders registre blev vedtaget i 1978, er der sket store ændringer i anvendelsen af edb. Registeropbygningen var i 1978 domineret af relativt få store centrale registre. Der er siden sket en stærk vækst i antallet af registre, og væksten er i de senere år især sket i form af decentrale registre. Denne udvikling må forventes at fortsætte. Det vil blive almindeligt, at den enkelte forvaltning/institution selv indretter og ajourfører de edb-registre, den har brug for i den daglige administration.

Den gældende lov er ikke et hensigtsmæssigt redskab til at regulere udviklingen. På den ene side besværliggør den – gennem sine procedurekrav – oprettelsen af »banale« edb-registre, som rigtigt anvendt kan give både større effektivitet og mere service og åbenhed til borgerne. På den anden side giver loven ikke tilstrækkelig beskyttelse af følsomme personoplysninger.

Der er voksende kritik af, at lovens krav gælder for alle edb-registre med personoplysninger, uanset om disse er fortrolige eller ej. Denne kritik er berettiget. Ifølge straffeloven og forvaltningsloven er ikke alle personoplysninger omfattet af tavshedspligt, men kun de fortrolige. »Banale« oplysninger om adresser, personale, campingpladsejere, marinapladslejere m.v. er ikke fortrolige – de er faktisk offentligt tilgængelige – og det er svært at se nogen fornuft i at kræve særlige foranstaltninger ved oprettelse af edb-registre herom. Risikoen er, at registerloven med sin altomfattende udformning fører til svigtende respekt for registersikkerhed i det hele taget. Det foreslås derfor, at loven begrænses til at gælde for edb-registre med fortrolige personoplysninger.

Den gældende lov stiller krav om, at den politiske ledelse skal tage stilling til oprettelse af hvert enkelt register. Kravet betyder f.eks. i kommunerne, at oprettelsen af et nyt register skal på dagsordenen til et møde i kommunalbestyrelsen. Der er ikke som ellers mulighed for delegation. Behandlingen af disse sager opfattes for det meste som en besværlig og ligegyldig rutine. Når registre kommer til behandling ét for ét, får politikerne og offentligheden ikke det overblik,

som kunne give anledning til en relevant registerpolitisk debat. Det foreslås derfor, at forbudet mod delegation kun skal gælde ved oprettelse af registre med særlig følsomme personoplysninger – oplysninger om rent private forhold (jf. § 9, stk. 2).

For at sikre muligheden for overblik både for myndigheden selv og for offentligheden stilles krav om en årlig beretning om, hvilke registre myndigheden har oprettet, registrenes indhold, anvendelse, sikkerhed m.v. Kommunerne skal mindst én gang hvert fjerde år, det vil sige én gang i hver valgperiode, fremlægge en plan for myndighedens registerpolitik med særlig vægt på anvendelsen til kontrolopgaver. Planen skal dels gøre status over indholdet, anvendelsen og sikkerheden vedrørende de eksisterende registre, dels indeholde overvejelser om og retningslinjer for den kommende udvikling. Formålet er at skabe større offentlighed om og politisk ansvarlighed for udviklingen. Planen skal fremlægges til offentlig debat i en periode og derefter drøftes og vedtages af den politiske ledelse. Statslige myndigheder skal tilsvarende en gang årligt afgive en beretning til finansministeren og Registertilsynet, og hvert fjerde år skal regeringen afgive en redegørelse til Folketinget om de statslige myndigheders registre.

Den gældende lov stiller som hovedregel krav om forskrifter for det enkelte register. Forskrifterne indeholder mere præcise bestemmelser end loven. Det samme formål kunne opnås gennem ministerielle bekendtgørelser. Eftersom Registertilsynet, som er høringsinstans, gør en stor indsats for at standardisere forskrifterne, er det nærliggende at foreslå den gældende ordning erstattet af bekendtgørelser fra Justitsministeriet. Det vil blive nemmere for både offentligheden og myndighederne at få overblik over retstilstanden, hvis de mange forskrifter erstattes af nogle få bekendtgørelser. Hermed vil der blive et bedre grundlag for den politiske debat om, hvilke krav der skal stilles til forskellige typer af registre. Kravet om forskrifter for det enkelte register foreslås opretholdt for registre med særlig følsomme oplysninger. Disse forskrifter skal herefter indeholde meget detaljerede bestemmelser, der skal holdes inden for såvel lovens som bekendtgørelsens rammer.

Det vigtigste retssikkerhedsmæssige spørgsmål er, hvilke grænser og betingelser der skal gælde for samkøring af registre. Ved samkøring forstås, at to eller flere registre sammenflettes til et ny register. Den gældende lov skelner ikke mellem videregivelse af enkeltstående oplysninger og masseoplysninger til samkøring. Der gælder de samme materielle kriterier. Der skal blot iagttages de samme procedureregler ved samkøring af registre som ved oprettelsen af de oprindelige registre.

Samkøring kan tjene vidt forskellige formål. Samkøring af registre til rent statistiske eller videnskabelige formål kan give ny nyttig viden om f.eks. sammenhængen mellem sygdomme og samfundsmæssige faktorer, som ikke bør hindres. Samkøring med henblik på ajourføring af basisoplysninger om navne, adresser og andre ikkefortrolige oplysninger er både ressourcebesparende og uproblematisk. Samkøring med henblik på kontrol af enkeltpersoner rejser derimod væsentlige retssikkerhedsmæssige spørgsmål. Der er stor principiel forskel på videregivelse af enkeltstående oplysninger til verifikation af data i en igangværende sagsbehandling eller i kontroløjemed efter en konkret mistanke og automatisk sammenstilling af masseoplysninger med henblik på at opspore mulige, men hidtil ukendte overtrædelser. Det problematiske er bl.a., at myndigheder gennem samkøring kan få et meget omfattende og nærgående billede af det enkelte menneske, og kontrollen kan foregå usynligt, uden at offentligheden eller de kontrollerede får besked om den.

For at imødegå truslerne mod den personlige integritet stilles forslag om et forbud mod samkøring af registre med særlig følsomme oplysninger til kontrolformål. De særlig følsomme oplysninger er f.eks. oplysninger om helbredsforhold, strafbare forhold og væsentlige sociale problemer (§ 9, stk. 2). Registre med andre fortrolige oplysninger – typisk økonomiske oplysninger – kan efter lovforslaget samkøres med henblik på offentlige myndigheders kontrol af borgernes økonomiske mellemværender med det offentlige, men det stilles som en betingelse, at de registrerede er blevet advaret om en mulig eller planlagt samkøring inden afgivelsen af oplysninger. Hermed undgås for det første, at kontrollen foregår usynligt, og for det andet opnås en præventiv effekt. Det er altid bedre at forebygge kriminalitet end at opsnappe syndere.

Efter lovforslaget skal de hidtidige procedureregler fortsat gælde ved samkøring af registre.

For at undgå unødigt spredning af fortrolige oplysninger og sikre, at samkøringsreglerne får effekt, præciserer lovforslaget, at oplysninger, der indsamles med henblik på forskellige opgaver, skal registreres i

adskilte registre. Som en konsekvens heraf må den enkelte ansatte kun have adgang til registre, som er oprettet med henblik på de sagsopgaver, som vedkommende varetager. Registerbegrebet må fastholdes for så vidt angår fortrolige personoplysninger.

Det er meget vigtigt, at borgerne gennem registerindsigt kan kontrollere, hvad der er registreret om dem. Muligheden for registerindsigt er utvivlsomt med til at styrke ansvarligheden hos myndighederne. Der er hidtil ikke mange, der har benyttet sig af adgangen til registerindsigt. Der er derfor grund til at styrke adgangen på forskellig vis. Bl.a. må det sikres, at registerindsigt meddeles på udskrifter, som er læsbare for borgere uden særligt forhåndskendskab til edb.

Det foreslås, at den ansvarlige myndighed skal have pligt til at give meddelelse til borgerne ved optagelse i et register og i den forbindelse gøre opmærksom på retten til registerindsigt. De myndigheder, der har mange registre, sender typisk i forvejen en del meddelelser til borgerne, så merarbejdet ved at indføre denne pligt er til at overskue. Ifølge loven om private registre er en sådan ordning gældende for kreditoplysningsbureauer. Det er vigtigt, at anmodninger om registerindsigt bliver ekspederet hurtigt. Derfor indføres en 10-dages-frist som hovedregel. Hvis myndigheden er forhindret i at opfylde denne frist, skal den sende borgeren en konkret begrundelse herfor. Hermed stilles samme krav om hurtig ekspedition ved registerindsigt som ved aktindsigt, jf. offentlighedsloven og forvaltningsloven. Myndighedernes ekspedition lettes ved, at det samtidig bestemmes, at anmodninger om registerindsigt skal angive det register eller det forvaltningsområde, som der ønskes indsigt i. Ved anmodninger om aktindsigt gælder et lignende krav om identifikation. Myndighederne har pligt til at vejlede borgerne med henblik på at finde de registre, som de er interesserede i at få indsigt i.

Adgangen til at nægte registerindsigt af hensyn til den pågældende selv er udtryk for en utidig formynderisk tankegang og foreslås derfor fjernet. Registerindsigt skal efter forslaget formidles skriftligt, hvis borgeren ønsker det, jf. reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven om aktindsigt og journalindsigt.

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af L 197, som blev fremsat i folketingsåret 1989–90. Se Folketingstidende 1989–90, forhandlingerne sp. 6672 og 7686 samt tillæg A sp. 5079.

Forslaget blev efter 1. behandling henvist til Retsudvalget, som ikke afgav betænkning. Under 1. behandling viste både justitsministeren og flere partiers ordførere stor interesse for en række af de ændringer i registerbestemmelserne, som forslaget indeholder.

Dette er baggrunden, for at forslaget genfremstattes. Endelig kan tilføjes, at forslaget (L 65) blev fremsat i folketingsåret 1990-91 (1. samling), men ikke nåede at komme til 1. behandling, forinden valg til Folketinget blev udskrevet.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 1

Loven begrænses til at angå registre med fortrolige personoplysninger. Hermed får loven samme afgrænsning som straffelovens og forvaltningslovens regler om tavshedspligt.

Registre med ikkefortrolige oplysninger kan frit oprettes, i det omfang de er relevante for myndighedens arbejde, jf. forvaltningslovens § 32. CPR-numre er i sig selv fortrolige oplysninger. Et register, der anvender CPR-nummeret, vil derfor altid være omfattet af loven.

Bestemmelserne om registerindsigt i lovens kapitel 4 gælder for alle registre. Det skal være muligt at kontrollere, om adresseoplysninger m.v. er korrekte, og om de »banale« oplysninger er banale.

Til nr. 2

Bestemmelsen indeholder en definition af, hvad der forstås ved fortrolige personoplysninger, svarende til forvaltningslovens § 27 om tavshedspligt.

Til nr. 3

Bestemmelserne ophæves som overflødige, når loven begrænses til at angå registre med fortrolige oplysninger.

Til nr. 4, 5 og 6

Bestemmelserne betyder, at de særlige procedurekrav (godkendelse af den politiske ledelse, udarbejdelse af forskrifter og høring af Registertilsynet) skal opfyldes ved oprettelse af registre med særlig følsomme oplysninger. Desuden skal de som hidtil opfyldes ved samkøring af registre med fortrolige oplysninger, jf. § 3, § 4, stk. 3, § 6, stk. 4, og § 7, stk. 3, sammenholdt med den foreslåede affattelse af § 1, stk. 1. I andre tilfælde vil der være mulighed for delegation hos den enkelte myndighed. Det hidtidige generelle krav om forskrifter erstattes af bekendtgørelser, jf. den som nr. 24 foreslåede ændring.

Til nr. 7

De hidtidige muligheder for undtagelser fra kravet om forskrifter bliver overflødige, jf. de som nr. 4, 5 og 6 foreslåede ændringer.

Til nr. 8

Kravet om en årlig beretning skal sikre, at myndigheden selv og offentligheden kan have overblik over registerudviklingen. Beretningen skal bl.a. informere om registerenes anvendelse til kontrolformål. Mindst én gang hvert fjerde år skal de kommunale myndigheder fremlægge en plan med status over den aktuelle og retningslinjer for den kommende anvendelse af personregistre. Formålet er gennem offentlig debat og politisk vedtagelse at sikre, at udviklingen bliver et resultat af bevidste valg. Tilsvarende skal regeringen mindst én gang hvert fjerde år give en redegørelse til Folketinget om de statslige myndigheders registre.

Til nr. 9

Den nye bestemmelse skal ses i sammenhæng med de nye regler om samkøring (nr. 23). Begrænsningerne i adgang til samkøring af registre kunne blive illusoriske, hvis der var fri adgang til at samle oplysninger i ét register. Det præciseres, at oplysninger, der indsamles med henblik på forskellige opgaver, skal registreres i adskilte registre. Ansatte kan kun få adgang til registre, der er oprettet med henblik på de opgaver, som de varetager. Muligheden for edb-mæssige sammenfletninger af oplysninger, der er indsamlet med henblik på forskellige opgaver, beror herefter på de nye regler om samkøring.

Til nr. 10

Efter denne bestemmelse er det en betingelse for optagelse i et register, at den registrerede borger informeres, jf. reglerne for kreditoplysningsbureauer i loven om private registre.

Til nr. 11

Kravene i denne bestemmelse er på linje med de gældende regler om aktindsigt i offentlighedsloven og forvaltningsloven.

Til nr. 12 og nr. 13

Med lovforslaget vil bekendtgørelser delvis afløse de hidtidige forskrifter. Derfor kan disse ordninger fremover indføres både ved bekendtgørelse og forskrift.

Muligheden for at fastsætte betalingsregler gælder som hidtil ikke ved den almindelige registerindsigt efter § 13, stk. 1.

Til nr. 14

Den særlige procedureregel for registerindsigt i patientregistre ophæves.

Til nr. 15

Med den nye udformning af reglen kan registerindsigt ikke længere nægtes under henvisning til afgørende hensyn til den pågældende selv.

Registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på statistiske uddrag, er generelt undtaget fra registerindsigt. Bortset herfra betyder den nye udformning af stk. 5, at registerindsigt kun kan nægtes efter en konkret afvejning af hensynene i stk. 4.

Til nr. 16 og 18

De foreslåede ændringer er en konsekvens af den foreslåede ændring i nr. 14 om ophævelse af lovens § 13, stk. 4.

Til nr. 17

Registerindsigt skal efter den nye bestemmelse i alle tilfælde meddeles skriftligt, hvis det ønskes. Ifølge offentlighedslovens § 9 har patienter ret til skriftlig journalindsigt (eventuelt kopi). Der er derfor ikke længere grund til at have et mere frit valg mellem mundtlig og skriftlig registerindsigt.

Til nr. 19

De foreslåede ændringer er en følge af, at loven begrænses til registre med fortrolige personoplysninger.

Til nr. 20

Den hidtidige bestemmelse i § 17, stk. 3, ophæves som overflødig og forvirrende, idet indholdet er dækket af henvisningen til § 16 i § 17, stk. 2.

Den hidtidige bestemmelse i § 17, stk. 5, ophæves som overflødig med lovens begrænsning til registre med fortrolige personoplysninger.

Til nr. 21

Bestemmelsen ændres, så den kommer i overensstemmelse med forvaltningsloven. Efter den hidtidige bestemmelse har der været en videregående adgang til at videregive følsomme oplysninger, når de er edb-registrerede, end når de er manuelt registrerede. Den foreslåede bestemmelse hjemler ligesom forvaltningslovens tilsvarende kun videregivelse af hensyn til afgivermyndighedens sag og hensyn til kontrol og tilsyn med denne myndighed.

Det forudsættes, at Rigspolitichefen har en sådan overordnet status i forhold til de lokale politikredse, at politiet kan betragtes som én myndighed. Det er således ikke nødvendigt med en særlig regel af hensyn til anvendelsen af det centrale kriminalregister.

Til nr. 22

En konsekvensændring som følge af lovens begrænsning til fortrolige personregistre.

Til nr. 23

Med den foreslåede ændring fastslås det, at registre kan samkøres med henblik på statistiske eller videnskabelige formål.

Registre med oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold må ikke samkøres med henblik på kontrol af enkeltpersoners forhold.

Registre med andre fortrolige oplysninger – typisk af økonomisk art – kan samkøres med henblik på offentlige myndigheders kontrol af borgernes økonomiske mellemværender med det offentlige, f.eks. kontrol af indkomst-, formue-, gælds- og ejendomsoplysninger af hensyn til fastsættelse og inddrivelse af skatter og afgifter. Det er dog en betingelse, at de kontrollerede inden afgivelsen af oplysningen har fået besked om den planlagte eller mulige registersamkøring. Denne besked kan gives særskilt, men kan også gives i forbindelse med ordinære meddelelser fra myndigheden.

Til nr. 24

Justitsministeren giver nærmere regler ved bekendtgørelser. Denne nyordning skal ses i sammenhæng med de under nr. 4, 5 og 6 foreslåede ændringer, der betyder, at kravet om forskrifter ophæves for de fleste registre.

Til nr. 25

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den i nr. 7 foreslåede ophævelse af lovens § 8, stk. 3.

Til nr. 26

Den foreslåede ændring er en konsekvens af den i nr. 20 foreslåede ophævelse af lovens § 17, stk. 5.

Til nr. 27

Politiets og forsvarrets efterretningstjenester skal ikke længere være generelt undtaget fra loven. Hermed kommer Danmark på linje med de øvrige skandinaviske lande.

Loven om offentlige myndigheders registre skal finde anvendelse i disse tjenester ligesom offentlighedsloven og forvaltningsloven. Det betyder bl.a., at anmodninger om registerindsigt skal imødekommes, medmindre der efter en konkret vurdering i henhold til § 13 er grundlag for afslag, f.eks. under henvisning til afgørende offentlige interesser (eventuelt sikkerhedsmæssige hensyn).